

ЭРДЭМТЭ, ЭРХИМ БАГША

Академик С. А. Козиной ажал ябуулга тухай

хэлэлтэй гэжэ хананаб.

Мүн лэ ехэ удаа шанартай ойн барые эндэ дурдалтай байна. Энэ хадаа манай буряадуудыг сэжэ хэбээтэй. Хуушан монгол бунгартай бин бслонхоо 790 жэл үнгэрбэ. Академик С. А. Козин хуушан монгол бонгартай түүхээр янала ехэ шэнжэлдэг хэжэ оорынгоо хуытые оруулган юм.

XIII зуун жэлэй Персин Ильяхануудыг бонгаруудыг шэнжэлхэ талаар С. А. Козиной ехэ шухала хүдэлмэринүүд байгаа юм. Дурсагдаша бонгарууд арадай бонгар хэриин эрдэмтэдэй һонирхол татадаг һэн. С. А. Козин тэдэ бонгаруудыг түүхэл таланаа шэнжэлэн, мүн зарим тэдэ үнүдэнь юм шаар тайлбарлаһан юм. Тэдэ бонгарууд Франциин корольнуудыг илангана Филипптэ зориулагданан байгаа. Монгол хаан Аргун гэшын түүхүүш бонгар 1289 ондо, хонорхоний — Улызтэ хаанай —1305 ондо бонгардэн гэжэ.

Эдэ бонгаруудыг анха түүрүн Абель Ремуза гэша Франциин национальна архивта олоһон байгаа. Бонгарууд ямар нэгэн үе сагтаа Франциин библиотекэдэ абаашагдаһан гэжэ. Кардинал Евгений Тиссерант гэшын һайшаагууд зүбөөлөөр Вангариин библиотекэдэ колпунуд буулгагдажа, Санкт-Петербургийн университедэ библиотекэдэ, «Бонапартийн Атланта» хадагагдаһан байдаг. Тэндэнь минни абаһан булгабаринуд Буряадай нийтин институтай гэжэ бонгартай таһагта хадагагдадаг юм.

Дурсагдаша бонгарууд соо үеэс ойлгодог, элэрүүлэгдэгүй зүйлүүд бини. Тэдэнь манай хэлэ-бонгартай эрдэмтэд зүжэ, шэнжэлхэ тайлбарлика ёһотой. Бонгарууд жэжэнь монгол хэл дээрэ бонгардэн гэжэ.

Эрдэм ухаанай хэрэгтэ С. А. Козиной оруулган хуытые нэмэри тон ехэ. Тиммэнь эгээхэн статья соо тэрэнэй бүхэ зохохы, шэнжэлхэ ажал ябуулгыг гүйсэд харуулһан аргагүй ааб даа. Тэрэ хадаа эрхим зэргэйн бонгар ябаа. Хувшанай гэжэ бонгаруудыг ойлгодоггүй үгэнүүдэ тон тодоор тайлбарлика үгэжэ бэлэй.

М. ХОМОНОВ, хэлэ, бонгартай эрдэмтэй кандидат.

Ага найман эсэгын буряадуудай дунда Агын дасанай түүхэ домогы мэдэ, хэргүй тон үсөөншэ байгаа ёһотой. Хуушан хэлэн жэлүүд соо бурхан шажан тухай, дасануудай түүхэнүүдэ хүн олодо ойлгуулаха хүсэлтэйгээр дэлгэрэн ехэлэ баясамар Агыннай дасан ехэлэ һонин түүхэтэй юм. Тиммэнь дасанай шэрээтэ ламанар тухай баганаар хөөрөөлд хэзэ һамнай, боломоор гэжэ хананаб, бонгарууд лэ энэ хөөрөөлдөөннай саашаада ураршайтай байг, һанана ябаһан һананамай заабол хүсэлдэ һэй гэжэ өһөдтөө залыбараад, Агын дасанай мэдэжэ магтаалуудыг булгааран ушмажа эхилээ һамнай, тон таармажатай гэжэ тоолохо байнаб. Энэ магтаалуудыг зон буулгажа абаад, арга шадахыса ушмажа ябаа һаа, ехэ буян хэжэ, уга һаһатай, удаан жаргалтай, ажана тэнюун ажаһууа һэн.

1993 ондо Буряадай номой хэблэлээр С. Д. Бабуевай «Магтаал, үрээл, солон» гэжэ ном соо манай Агын дасанай магтаалууд бонгардэн хэблэһэн.

Согто-Хангий нотагай Хурса хутагата нундана Шарайд омогой байһан Өдхэний Түлөөнэй Тэмдэгтэй нийт дурбан сууда гарһан ламанар Агын дасанай түүхэ домогто тусгаар һуури эзлэхэ байна. Эдэ ламанар тухай мэдэхэ түрэл гарал, һанань хурагалжа, үнэн юмые үнэн руун хөөрөөлд гэжэнь зорилго урдаа тасла һэмдэ. Эдэ ламанар тухай түүхэл мэдэхэ олон дүтэнь түрэлхид янала олон байна. Тэдэнь соо үндэр һаһатай болохо ябаһан Дарижабай Содном. Даша аха Зүхэдий һууринда ажаһууһан. Мүн тэрэһалэн курорт Даранан дээрэ Цыренжабай Дашадондо гэжэ ехэ хөөрөөлэ үбжөөлөө ажаһуудат. Түрэлэй болохо залуушууд сооһоо Наранай Болот гэшын ехэ юмэ хурагаллика дуулаад, үхнүүдтэ тэрэнэ хөөрөөлэ байдаг юм.

Агын дасанай магтаалууд соо хэлэгдэг Энон бонгар тухай хөөрөөлд даа. Энон бонгар хадаа Тэмдэгтэй Хилэбэй Данижийн Жэгмэд гэжэ ехэ хуушын байһан. Тэрэ арбан юнэ һаһатайдаа Сүүгэл дасанай Дарижабай Жэгмэд Данижийн гэша Сүүгэлэй Ганигарын гэша байһан, тингээд Энон гэжэ үндэр нэрэ зэргэдэ хуртэжэ. Энон лама гэжэ алдаршан байха юм. Агын томо сагаан Согшон дасанай дасанай тон ехэ толгойлогшэ — шэрээтэ тушаалтай, һаарамба зэргэтэй байһан тусга. Энэхдэг орондо ошожэ, хуртэжэ һуруулай дуургажэ, һаарамба зэргэтэй болодог байһан ааб даа. Тахича байһан бурханайгаа гунгарбаа сооһоо Энон бонгарын фото-зурганыг гаргажа, намда харуулаа. Шобхогор үндэр малгай үмдэн, хурса сэрбэ шайрайтэй, тонгодо гэһэн нууртай, энгэртэ медаль зууһан, эрхи барһан, олон дэхар олбог дээрэ ехэ урдаһаамни хаража һууба.

Энон ламанаа хойшо Агын дасанай шэрээтэнэр «тогтохо» болһон гэдэг. Олон шэрээтэнэр тагаал болһон. Санаартан Түбэд орон морилго, Гүнсэ ламаһа абарал гуйһан юм ха. Гүнсэ лама: «Дасан тушаалтай үрда. Онон голтой хойтой эрьедэ, Шэрүүнэй лама һамгала, хүүгэдтэй аһанууна», — гэһэн абарал буулган байгаа. Гүнсэ ламада хадаг баржа, «Шэрээтэ болохо һууг» гэжэ захия хэ.

Һэн байха юм. Шэрүүнэй лама Тулмасанда һамга, хүүгэдэ зөөлгөжэ өрхөд, Агын дасанай шэрээтэ болохо һаһа үзээрэ һууһан намтартай.

Ээй, мүнөө Тэмдэгтэй Хилэбэй Данижийн хөөрөөлхэ хуушын байһан, Ага нотагай арад оной дунда Ринчин-Самбууд Данижийн байһараа, Түбэд орон ошожэ, эмэй ном шудлажа эрээд, баһал Агын дасанай һуугаа, эм залажа хуыние аргалдад «Эмшэ багша» гэжэ суурхаа.

Ага нотагаймай мэдэжэ болоһон уран зоһолшо, түүхэ хэрэгтэйгээр эмэй хуулай тоогор тэдэ хонор үргэлэ тойргүй эмэй нэгдэжэ худхадаг, хашарангүй буйлууддаг заршамтай байһаа ааб даа.

Энонэй дашарануудад, баһа нэгэ һонин үшар хөөрөөлдэ болохо байна. Нэгэ олоо эмиһинээ эм ага-лахадан, үбшэнтэдэ бэлэй эдэгжэ үгэбэргүй. Тинхэдэнь Эмшэ багшада хандажа баа тай болобо. Тэрэнэ эмьнен хаража үзөөд, «Танай данса багадаа хадаа» гэжэ хэлэһэн юм гэсэгшэ Тэрэ «дансаг багадаа» гэшынэ эмьний буйлуудга шараргаа

зын эүйл хэрэгтэйгээр. Эмэй хуулай тоогор тэдэ хонор үргэлэ тойргүй эмэй нэгдэжэ худхадаг, хашарангүй буйлууддаг заршамтай байһаа ааб даа.

Энонэй дашарануудад, баһа нэгэ һонин үшар хөөрөөлдэ болохо байна. Нэгэ олоо эмиһинээ эм ага-лахадан, үбшэнтэдэ бэлэй эдэгжэ үгэбэргүй. Тинхэдэнь Эмшэ багшада хандажа баа тай болобо. Тэрэнэ эмьнен хаража үзөөд, «Танай данса багадаа хадаа» гэжэ хэлэһэн юм гэсэгшэ Тэрэ «дансаг багадаа» гэшынэ эмьний буйлуудга шараргаа

хүргэдөөгүй гэхэн удхатай байба ха юм. Эмшэ багша хүндэ эм залыбараа, хүнэй шэр шарай, арһанай үнгэ харадаг, һудал бариддаг, шоо халдаг һэн, Гурбан тэбэрхэн шоо-шоо магнайдаа баржа, ушмажа ушмажа, «Зүб, буу» гээд табижархиддаг байгаа. Шоогоо халад, хажуудан эмьингээ хайрсагта хурөө һанан, хүн «эдэгээ» гэжэ эгтэгжэ ёһотой.

«Али аршаан ямар үбшэнтэдэ туһагтай» гэжэ энэ багтайнаа холо, ойрын аршаануудыг шэнжэлэн үзэжэ, аршаан бүхэндэ тэбэрхэн модон дээрэ түбэд, монгол үзгээр «юунэй аршаан бэ» гэжэ бонгар байха юм. Бэлэрын арбан хөөрэй аришаанда һаяһаг болоһон аришаанууддаг байдаг һэн гэсэгшэ.

Дайнай үдэ зарим зоной ураршаа зөөхэмнэй гээд, Эмшэ багшаһаа аялалдад хураһан. «Үйлин үрнөө үхэр тэргээр тэрэнэй гэжэ яаха юм, шэрээ засагыг ном, хон улаан» гэжэ нэрлээд байһал байгыг, орон нотагай ба ехэ хүнэй түшлэгэ байдаггүй юм гэһэн юм.

Эмшэ багша аяар аяар һаһатайдаа Богдо Зоһохын «Лам-рин чин-по» гэһэн эгээ хөөлө Агын дасанда монгол бонгар дээрэ хабдуудга гарһан, мүн түбэд эмэй номуудай оруулга ба барлалга хэлэн байгаа.

1926 ондо Эмшэ багша — Ринчин-Самбу Данижийн гэшын эрэн долоо лама хүррээ, Агынгаа дасанда тагаал болоо һэн. Наһатай шуудай хөөрөөлдөөр, Эмшэ багшын бонгар хурсаг соо хээд, дасанһаа тэрэ ураршаа хэдэн дэхар хуурай шажан ялалжа, дээрнэ табяад, гал хургэхэ хуыние оложэ ядан, удаһаарад, хэлэн удаа шара тобо адхажа, гал хургэһэн юм.

Бурханай гунгарбаа соо хадагаалада байһан Эмшэ багшын фото-зургар хаража һонирхободы, Түхэрэнь сэрбэ шарайтай, урал дээрэ болохоһон ади ехэ болоһон, мяха ехээр эдидэг хүнэй үбшэн бүхэнжэ, баһал һайн болоһогүй, ураршаа, газарай эдэн хоолтой, хүнэй үбшэн холборхой, бэлээр эдэгжэ гэдэг байгаа юм. Ушан бүхэнэй эм хүлгэ, тэрэньдэ үсөөншэ, олоншэ үйлийн юмзон орондо гээшэ. Хабаргын үнгэ, һийн, тибэн, элдэб янзын эмэй үбшэ ноһон, үндэһэн зүүдэ, баахалдайн һүлһэн, бүсын эбэр, зэриг гахайн доһохи гэхэ мэтэ олон янзын.

лохоһоо дээшэ ямар хүндэ байха бэлэй гэжэ наһатай шуудай урдаһаангаа эмшэньне дурдаһаа лэ байна бшуу.

Тэмдэгтэй Хилэбэй Жамсаранай гурбан хуушун Дамба-Жалсан гэшын манай Ага нотага «Үбгэн ламахай» гэжэ алдаршан түүхэтэй юм. Үбгэн ламахай Түбэд ошоно һураад, гэжэ болоһон Агын дасанай шэрээтэ байгаа, Үбгэн ламахайн Түбэдөөр нотаг ороно бусажа ерхэдэһэн, түрэн хайрата охон гэгдэһэн байжа, тон гурүүн Алтан Түшэлгын дэргэдэ газар гуй-

жа, хүдөөлүүлбэ. Эхээр хүндэжэ, Далай ламын үгэһэн алтан бурханые эхынгээ тогтод дээрэ табһан юм гэжэ нотагайхид хэлсэдэг. Хожомын тэрэ бурханаа абажа, Субарга болгоһон байгаа ха. Түшэлгын үбэрэй хуыние хүдөөлүүддэг газарта Үбгэн ламахайн зоһон шулуунини, Таһархай нотагта тарһан ганса нарһан модонини мүнөөшэ заһаханаа ураржа байдаг юм. Үбгэн ламахайн шонгарһан нэгэн Гомбын Жамбалдоржо шайбаа шоого бэлэгдэн юм гэжэ Жамбалдоржо габжа хөөрөөлөн юм гэжэ.

Мүн тэрэһалэн Тэмдэгтэй Нобрын Жамбалдай Баба-Даржа гэшын дамба ээргэтай, Агын дасанай шэрээтэ байһан гэжэ хэлсэдэг. Дамба-Даржа гэшынэ түрэлхидын болоод нотагайхидын «залуу ламахай» гэжэ нэрлэдэг байһан ха.

Хангилай даһанай үбэртэ Хойто, Урда-Борэ һудал гэжэ нэрэтэй богонихон хүндэжүүд бин юм. Тэндэ Эмшэ багшын түрэн тоонго бин гэжэ түрэлхидын мүн нотагайхидын хэлсэдэг. Тиммэнь Согто-Хангий нотагай һаһатай үбгэд, хуушай һанамжа, дуралхиднуудые харада абажа, Агынгаа дасанда албаа ехэжэ, хүн зоной түлоо оролдожэ, бүгэ хэжэ, бүхэ һаһана үнэн эргэһэн Энон бонгар, Эмшэ багша, Үбгэн ламахай, Залуу ламахай дүр бондэ зориулжа, Хангилай шэһын үбэрэй Боро һудал да мүнхэ дуралхал болгон субарга баржа һамнай, болохоор гэхэн дуралхал ороһон байна. Минни һананаа хүн үгэ хөөртэй, Нотагай ламбагайнай тон дүтгын түрэлхид өһөднөөн мүнгэн зөөрнөө суглуулжа, хэртэй юмэ-нүүдэ бэлдэд, хэтэ һаһанай мүнхэ дуралхал — субарга бодхоолтоо будтада хабаадаг гэжэ Ага нотагайһаа арад зоһше урлаа.

Д.Р. ЦЫРЕНЖАПОВ, Согто-Хангий түүхын музейн директор.

таад хэбтээб, — гэжэ шонго үнэн сэхээ хэлэжэ. — Теэд ши мүнөө дахин ороо һаа, багтаа гүш? — гэжэ үнэгэн ехэ гайханги хэбэртэй асууна. — Багтахэб, — гэжэ шонго, — Багтахэгүйш даа, — гэжэ үнэгэн хэлэжэ. — Багтахэб, Багтахэгүйш һаа, энэг сагаашан хонго шанда минн үгэхэб, — гэжэ шонго. — Яаһ багтахэгүйш, — гэжэ үнэгэн. — Багтахал багтахэб. Энгэггүйш, хадаһин, тулам соогоо ороод харуулууб, — гэжэ шонго. — Ороод үзэ, багтахэгүйш, — гэжэ үнэгэн хэлэжэ. — Теэд туламин алин гээшэб? — гэжэ үнэгэн асууна. — Тэ тэрэ хэбтэнэ, — гэжэ шонго хэлэжэ. — Алим даа, юу гайха, — гэжэ үнэгэн аргагүй гайхаа болоһон. Шонго гүлбэгэд гэжэ ошон бөөрээ, туламаа абаад эрнэ. — Ээ, энэ тулам гүш? — гэжэ үнэгэн ехэ гайханги яһатайһаар үзэнэ. — Энэ тулам лэ даа, — гэжэ шонго хэлэжэ. Айка һалганажа байһан сагаашан хонги үнэгэниһе асууна: — Мүнөө гэртэ харихадамни болохо гүш? — Юу гэртэ хариха гэжэ, шонин хүнэлэн болоо гээшэб, — гэжэ үнэгэн ууртайһаар хуур гэтэр хэлэжэ. Тингээд үнэгэн ехэ гайха. — Намай эдижэ болоһон һаһан шэнгээр хэлэжэ: — Гайхалтай, теэд ши энэ туламда багтаа гээшэ гүш? — Багтаа, багтаа, баг-

дурбан жэлэй тур-академик Сергей Анд-Козиной нэрэ соло-хоблоотой дурас-дурбан ушар боло-һаа. Энэ хадаа Гэсэ-Дангарай болдот-тобын» ойн баян-ябуулганууд юм. С. А. Козинойн хонирхол ходо-дурсагдаша томо зо-дот тухай асуудаггүй һэм. Гэсэрэй 1000 жэлэй ойдо зориулагданан хэмжээ ябуулганууд байгаа, 1995 ондо түгсэхэ юм. Сергей Андреевич Козин удаан саг соо монгол Гэсэрэй темээр ажаллаһан юм. «Гэсэрэй» Я. И. Шмидтын эдэхээр немц хэлэн дээрэ хэблэгдэнэй удаа С. А. Козин тэрэнине ород хэлэндэ ор-шуулһан байна. Я. И. Шмидтын монгол Гэсэрэе оршуулжа хэблэхээр 130 жэл үнгэрөө. «Гэсэрэе» шэнжэлхэ ажа-лаа С. А. Козин «Монгол арадуудай эгээ» гэхэн хүдэлмэри соогоо үргэлжэжүү-лэжэ юм. Гэсэрэй темээр эр-дэмтын хэлэн оролто үгэ-тэй оршуулжа хадаа ород хэлэн дээрхи ори ганса «үз-тэгдэ» гэхэн хэблэжэ байдаг. С. А. Козин шэнжэлэг-нүүдэ хэмэ байха үдөө ойр-д аһатай түүхээр ехэ ма-териалуудыг хэрэглэ-һэн, тэдэ бүгэдэн зүйл-нүүдэ тобылол хэмэ, Дикангар үлээр мүнэдэ-һэн үе сагыс зүбөөр тухай-һан байха юм. Тинхэдэнь эр-дэмтэн шэнжэлэгжэ ин-жа баримтатгайгаар дүүргэ-һэн байна: «Зохобой саа-шанхи бүрилдэ Тогоон-тай-жа хаанай болоод тэрэнэй сүта хуушун Осен гэшын үе сагуудыг зургаһана, Илангана Эсенэй һуушын жэлүүдтэ Ойрад гурон хүр-жэлтгынгээ дээдэ шатада Хур-һан гэжэ. Тэрэ хадаа 1440 тухай онууд байгаа».

Монгол хэлтэ арадуудай хуушанай дурасхаалта гур-бан ехэ зохоботой академик Сергей Андреевич Козин нэрэ хоблоо алдаршанан гэшэ. Монгол туурга ара-дуудай соёлой, түүхын хүр-жэлтэдэ ехэ аша туһанаа үзүүлһэн, эрдэм ухаанай ехэ ажилшан — энэ эрдэмтын түрбөөр мүнөө 116-дахн жэл ябажа байна. Монгол туурга арадуудай гурбан томо зохобот бу-тээхүүдэй ойн барнуудай удаа «Түгсэхэлэй үгэ» эндэ

Северомуйскда олон байшанууд БМ-ые барилгын жэлүүдтэ бодхоолдон байгаа. Теэд мүнөө Северомуйскыи танихаар бонго. Социальна хангалгын элэ эмнүүдтэ, оаһануудтэ — хаа хаанууд мүнөө хонжэ. Бал-ай эрхим поселотой нэгэнэй хүн заяан нийэ ураршуй байдаг оронхой. МУИД ДЭЭЭ: пассажирска Москва—Тындэ поезд Северомуйск хүржэ эрбэ. ИТАР—ТАСС-ай фото.

БОНИН УУЛЗАЛГА
Яаһаг нэгдэхэ лицей-интернатга ехэ бонин уулзалга болоһон байна. Энэ уулзалга жэл бүри туулан дүүргэжэ гараһан үхбүүдтэ зориулаг-гүй юм. Нурагшад аха захатанаа ехэ халуунаар хэжа, баяр басхаланай үдэшэ үнгэржэ. Шэжэй соо оршодог искусствын наймадахи һур-һин нурагшад, мүн «Наран» ансамблин хүү-дэһэн найхан концерт-наада табижа, айлшалайн-ихарал татаа. Үдэшэ хүнэй зүрхэ сэдхэлэ уяруулма дуу-дээлэбэ. Айлшадэй зүгһөө баһа багахан кон-цертнаадан табигдаа. Хүндэ хүшэр үдэһнэм үдэшэнүүд манай айлшадыг шэмэглэн баясуулаа.

Эрдэнэ ДАБАЕВ, нэгдэхэ лицей-интернатгай 10-дахн классай нурагша.

ХЭРЭГТЭЙ
ЗААБАРИНУУД ҮГТЭНХЭЙ
Мүнөө үдэ саарна гур-бан мүнэ танирнай хомоо байгашы һаань, үдэһэн нэгэ аргаар ном бар-илган гаргажархика ша-һан хүнүүдэй олохо-хоо тэрэһэндэ балсажа, һээ сагта коммн даһшы һаа бонго, «Яаһан хүн яһа-на» гэжэ гэгдэн ураршаа, үдэһэн үдэ гарбандал олодог.

Тинхэдэ БГПИ-д үндэһэн һургуулины асуудалнуудыг шэнжэлхэ талаар лабо-ратори эһэн профессор С. Ш. Чагдурувай хүтэлбэ-риндэг коллектив үнэини нэмэ ном гаргахан тула ажал ябуулжа байһан юм. Энэ ном автотай шадабарин ехэ-тай байһы дэмжэжэ, бу-рлаад хэлэ бонгар методик-кын асуудалууд тон зүб-өөр, мүнөөнэй сагаар та-руулагдан зохободо гэжэ хэлэтэй. Юуб гэхэдэ, Улаан-Удйн 14-дахн һургуулида шонго гунимаар бураад хэлэ, бонгар зааха арганууд хэрэ-глэгдэжэ, энэ туршалгын үлэе хэртэй хэһэлүүдтэ үнэгэргэдэнэ. Энэ ном уша-хада ехэ һонин. Гэбэшье хэ-һынгэ бажа, оройдоо 200 ном гаргагдаа. Хүндтэ үгэдэ, энэ номоор һонирхоо һаа, 4-06-52 га-һан телефонор хондохо-донтой болохо.

Л. НАМЖИЛОН, РСФСР Федерациин гүрэнэй һургуулины асуу-далуудыг шэнжэлэг ин-ституттай Буряадай таһа-гай хүдэлмэрилгөшэ.

ТУЛАМТАЙ ШОНО

Ульгэр
— Угы даа. Би шонын хуушун бонго. Үнэн худал хөөрхө илгэдэг, үбгэн шара үнэгэн илгэдэг. Шонго бэйжа ядан гульба-галзажа, согсогод гэжэ һуу-гаад, өөдо хаража улһаа: — Шин, үбгэн худа, бу Ули, — гэжэ үнэгэн шондо хэлээд, хонин тээшэ хара-жа хэлэжэ. — Шин бидэ хоёр олоһолдэ. Энэ үнэгэн минни амни абархань гэшлэтэй гэжэ хонин доторо бодожэ, үн-гэндэ хэлэжэ: — Би энэ шонин тулам-да хаагдаа хэнтэхэдэ, тай-лажа гаргааб. Теэд энэ шон-мо мүнөө намай эдижэ гэжэ байна. — Юундэ гаргаабши? — гэжэ үнэгэн хонинһоо асуу-на. — Тэнэг хадаа гаргаа, — гэжэ тэндэ байһан шонго харуулаа. Энэ таладаа байһан бар-багар хүнэй һүүлэ тэрэ та-лада талада гаргажа та-тайхан хаайлгана, шонго тээшэ харада, үнэгэн хэлэжэ: — Шин, шонго, юундэ ха-жуу тээшэ дуугарнаш, дуу-гай жууза жуу. Хонин үнэгэндэ мүргэжэ гуйна: — Намай эдижэ болохо-гүй гэжэ энэ шондо хэлэжэ даа. Үнэгэн һүүлэ шонго тээ-гэ хэлэжэ, хонин уруу ха-рида хэлэжэ.

Дамба ДАШИНМАЕВ

